Een Strijd tegen 't Recht

DOOR OTTO HÖCKER

(10) DERDE HOOFDSTUK. (Vervolg)

Ik heb zelf een lady mee opgenomen ongeveer om drie uur of later. . . . Hier is Freddy" — hij wees op den anderen zwarte — ,,hij heeft de lady bij den rush" — bij het sein dat de zaken gesloten worden — ,,wederom mee naar beneden genomen."

,,Sure" — zeker — zei de andere neger ; ,,juist na vijven. Door haar voile heen kon men zien, dat zij geweend had, hetgeen mij opviel. Ik ken de lady ; Mr. Whistler is haar verloofde."

Haar verloofde ! De mannen zagen elkaar veelbeteekenend aan.

,,Om dezen tijd moet de daad toch geschied zijn ?" vroeg Keane zacht aan den rechter.

Deze knikte.

,,Dit kan men natuurlijk eerst bij de sectie precies vaststellen. Het is zoó'n eigenaardig geval. Wat mij het meeste opvalt is, dat het lijk in 't geheel niet stijf is. Dit komt slecht overeen met een vermoording door een dolk en maakt ook een vaste tijdsbepaling moeilijk. Maar zonder twijfel is de moord gistermiddag gebeurd."

,,Hm," meende Crout, ,,de zaak wordt steeds ingewikkelder. Daar hebben we nu waarachtig ook de vrouw in 't spel."

De rechter en Keane maakten een afwerend gebaar.

,,Waar denkt u aan !" riep de eerste op gedempten toon.

,,Miss Hastings is een hooggeachte vrouw."

,,Best, 't kan zijn. Maar voorloopig geloof ik niet aan de schuld van Mr. Whistler. Hij mag iets van de daad weten, ook den dader kennen, maar zelf zal hij ze niet volbracht hebben. . . . Ik zeg u, er zijn veel te veel toevalligheden in het spel, die zijn berekening van te voren geheel ontgaan zijn. Zulk een daad overlegt men eerst voorzichtig en kalm."

,,Mij dunkt, wij moeten Mr. Whistler eens heimelijk ondervragen", meende Keane en ging naar de voorkamer. — ,,Mr. Whistler komt u als 't u blieft even hier."

Bij dezen had er wederom reactie plaats gehad.

De hoofdpijn van des nachts was in heviger mate teruggekomen en plaagde hem verschrikkelijk.

Hij voelde zich als verslagen en was niet in staat helder te denken.

,,Wat verlangen de heeren ?"

,,Zeg eens," begon de detective, ,,had uw neef een goed gehoor ?"

Ned schudde van neen.

,,Integendeel, reeds van zijn jeugd af was hij hardhoorig."

,,En hieraan schrijf ik voor een groot deel zijn ondergang toe. Den laatsten tijd kon men zich bijna niet meer verstaanbaar voor hem maken. En zoo heeft ook de hallboy gisteren zijn stem tot buiten op de gang kunnen hooren", voegde hij er na een weinig nadenken aan toe.

Crout had ondertusschen den dolk in de hand genomen en bezag hem nauwkeurig. Het vernuftige veerenmechaniek van het wapen ontging zijn geoefenden blik niet. Herhaaldelijk duwde hij het mes in het heft en liet het er dan weder uitspringen. Aan den knop was een geciseleerde ring bevestigd en hieraan zaten nog twee schakels van een dunnen gouden ketting, waaraan de dames gewoonlijk lorgnetten en dergelijke kleinigheden dragen. De bovenste schakel was open ; de daaraan bevestigde dolk moest zeker ergens vast gezeten hebben, zoodat daardoor de ketting was stuk gerukt, indien de draagster — onwillekeurig dacht de detective aan iemand — hem niet zelf er had afgetrokken.

,,Hebt u deze snuisterij voor u zelf gekocht ?"

Whistler keerde zich om. Hij kon een zenuwachtig trillen met de oogleden niet onderdrukken, toen hij het ongelukswapen in de handen van Crout gewaar werd. — ,,Waarom vraagt u dat ?" zei hij in plaats van te antwoorden.

,,Hm, dat is toch dameswerk. Of draagt u gewoonlijk zulke kettingen ? De dolk is namelijk toevallig of met opzet van een ketting losgerukt."

Het sierlijke wapen ging van hand tot hand. Men gaf algemeen den detective gelijk.

,,Inderdaad," meende Keane, ,,dat is gewichtig. Droeg u dezen dolk aan een ketting, en waar ?"

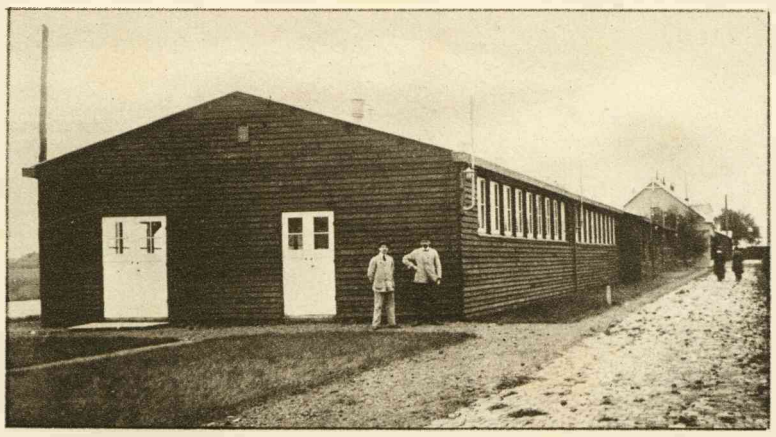
Zonder verschooning te vragen betastte hij Neds vest en halskraag en overtuigde zich daardoor, vóórdat Ned het verhinderen kon, dat er geen ketting aanwezig was.

,,Dan moet u zich toch kunnen herinneren, wat u er mee gedaan hebt, of u hem zelf gedragen en bij welke gelegenheid u hem verloren hebt, zooals u straks meende ; of wel, of u hem hebt weggegeven, en aan wie ?"

,,Dat is in 't geheel niet noodig !" stotterde Ned, om toch iets te zeggen. ,,Wien zou ik zoo iets schenken ?"

,,Nu, dat is nog al gemakkelijk te raden," zei Crout schijnbaar onverschillig, ,,als men verloofd is, zooals u; in zoo'n geval bewijst men gewoonlijk kleine attenties."

,,Dat is alles onzin !" voer Ned zoo heftig uit, dat hij er zelf van schrok. Wat zouden die menschen nu van hem denken ! Dat was nu precies hun verdenking in een bepaalde richting sturen, en dus juist datgene, doen, wat hij in ieder geval wilde vermijden.

,,U vergist u, ik redeneer heel juist," meende de detective kalm, ,,maar uw opwinding zou u wel eens schade kunnen doen. Naar die lieden daar", hij wees op de bedienden, ,,ons zeiden, bleef miss Hastings gistermiddag uren lang hier op het kantoor. U hebt ze waarschijnlijk hier boven nog aangetroffen ?"

,,Ik zei u daarstraks immers reeds van neen !" onderbrak hun Ned ruw. ,,Laat toch den naam dezer dame als 't u blieft uit het spel !"

,,Wat had miss Hastings tijdens uw afwezigheid hier zoo lang te doen ?"

De detective stoorde zich niet aan Neds gezegde.

,,Ik weiger ieder antwoord en herhaal : die dame kan en mag u niets aangaan !"

,,Nu, dan ben ik van een andere meening," ging Crout onverbiddelijk verder. ,,Uw neef is vermoord. . ."

Zoekend wendde hij zich om.

,,Wie van de boys zei zoo juist, dat de man al in den vroegen namiddag hier kwam ?"

,,Ik, Sir."

Een der negers trad naar voren.

,,En mijn kameraad heeft hem ook gezien."

De andere hallboy zeide gezien te hebben, dat de vermoorde in gezelschap van een anderen, ouderen man, evenals hij in twijfelachtige kleeding, ongeveer om twee uur het gebouw betrad. Volgens hem waren beiden met de lift naar boven gegaan. De bediende der lift bestreed dit ; twee anderen mengden zich er tusschen, die zouden gezien hebben, dat de onbekend gebleven begeleider van Huntington langs de trappen naar boven gegaan was ; dit was hun des te meer opgevallen, daar zij, belast met de bediening der liften, minstens duizendmaal den kuchenden klimmer voorbij waren gekomen.

,,Nu, dat kan voorloopig blijven rusten", sneed Crout den laatsten bediende het woord af, terwijl hij zich andermaal tot den advocaat wendde.

,,Uw neef is derhalve vóór miss Hastings op het kantoor gekomen, die eerst na drie uur kwam. Toen kon hij toch niet vermoord zijn geweest, anders zou de dame wel om hulp hebben geroepen."

,,Wie zegt U dan, dat mijn verloofde de daad zelfs maar heeft kunnen zien. Mijn neef is hier in deze kamer vermoord, de verbindingsdeur was echter afgesloten. Miss Hastings kon derhalve deze kamer in 't geheel niet betreden en tevens ook niets van de daad waarnemen, die misschien reeds uren te voren gepleegd was !"

,,Dat zegt u ; de rechter is van een andere meening. Nu, daarover zal ons miss Hastings waarschijnlijk het beste kunnen inlichten."

Ned kon zijn hevige ontroering niet verbergen.

,,U kunt er toch niet in ernst aandenken. . ."

,,Hola, Mr. Whistler ! Uit u spreekt de verliefde en niet de jurist. Ik meen dat het onze plicht is, helaas. Volgens mij kunnen slechts drie personen in aanmerking genomen worden : eerst uw boekhouder, dan miss Hastings en u. . ."

,,Maar dat is de tastbaarste onzin !" stiet Ned uit, wien het voor de oogen begon te schemeren.

,,Kunt u er in ernst aan denken, iemand als miss Hastings eenige schuld aan te wrijven ?. . ."

Hij had nu al zijn kalmte verloren. Hij dacht aan niets anders meer dan aan de mogelijkheid, dat zijn liefste misschien aan een pijnlijk kruisverhoor door deze speurhonden zou onderworpen worden.

Daar hij ze kende, wist hij, dat zij zonder meer zou bekennen dat zij den dolk bezat, zonder te vermoeden, hoe gevaarlijk deze bekentenis voor haar kon worden !. . . . Zoo hij ze nog slechts had kunnen waarschuwen !

Niet weinig verlichtte hem de gedachte, dat Ethel zich op reis bevond en gedurende de eerste dagen moeilijk ondervraagd kon worden. Voor zij terugkwam, zou de werkelijke dader wel reeds gevonden zijn. Whistler tenminste twijfelde er nu niet meer aan, of het verdwijnen van zijn boekhouder moest met de gruwelijke daad in verband worden gebracht.

,,Vergeet het getuigenis van den hallboy niet", ging Crout ongestoord verder, ,,die gisteren om vier uur heel duidelijk uit het privékantoor het ruwe schelden van een luide mannenstem en daartusschen geween van een vrouw moet hebben gehoord. Ik geloof, dat ieder gerechtshof der wereld zulk een getuigenis als afdoende zal beschouwen. Daarmede is bewezen, dat uw neef nog geleefd heeft, toen miss Hastings het kantoor betrad.

,,Uw boekhouder komt daardoor als vermoedelijke dader niet in aanmerking. Zijn verdwijnen heeft wellicht een reden die hij kan verklaren ; wij zullen den vogel spoedig gevangen hebben. U en miss Hastings blijven nu nog over. . . . Ja, daar helpt niets aan, Mr. Whistler", onderbrak hij zich zelf, toen deze ongeduldig met den voet stampte.

,,Nu vermoed ik niet gaarne iets, wat ik niet zeker weet, maar ik meen te kunnen aannemen, dat die dame gisteren bij haar grijs wandelcostuum een waaier en een geldtaschje gedragen heeft en den eerste aan een gouden ketting had hangen. Ook de concierge meent zich zoo iets te kunnen herinneren."

,,Welnu", — Crouts gezegden maakten op alle aanwezigen diepen indruk — ,,aan dezen ketting kan ook de sierlijke dolk gehangen hebben. Heeft miss Hastings echter den dolk bezeten, dan zal zij ons moeten verklaren, hoe deze in de doodelijke wonde van dien man kwam."

Ned Whistler was zoo bleek geworden als pas gevallen sneeuw. Ieder woord van den detective had hem als een kaakslag getroffen. Als jurist kon hij die bewijs-constructie niet afkeuren ; verschillende menschen waren reeds bij veel minder overtuigende bewijzen ter dood veroordeeld. Was hij zelf immers eerst niet door het feit zeer terneergeslagen ; had hij zich zelf óók niet door die zwijgende en toch zoo verschrikkelijk sprekende daad geheel laten vervoeren ? — Keane schraapte zich de keel.

,,Collega", wendde hij zich tot den huisdetective, ,,ik verzoek u vriendelijk, u verder met het geval bezig te houden, welks opheldering u reeds op zoo meesterlijke wijze gelukt schijnt te zijn. Zoek in gezelschap van detective Ahearn hier, onmiddellijk miss Hastings op."

(Wordt vervolgd).

Het Quarantainestation te Amsterdam.

Aan den Zeeburgerdijk te Amsterdam is verleden week gereed gekomen het Quarantaine-station, waar opvarenden van schepen in observatie zullen worden genomen, wanneer deze van een besmette of van besmetting verdachte plaats komen, of indien zich een geval van besmetting aan boord heeft voorgedaan. De foto *hierboven* geeft de barakken van buitenaf gezien weer; de afbeelding *links* vertoont een intérieur van een der observatiezalen; de foto *rechts* een ontsmettingsoven voor goederen.